

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LV (49)

Štev. (Nº) 39

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

10 de octubre - 10. oktobra 1996

Ali krivci ne bodo nikoli imenovani?

V Ljubljani se trudijo, da bi še pred volitvami pomedli pod mizo neprijetno obtožbo komunizma kot krivca za poboje po vojni. V parlamentarni komisiji za te preiskave so z večino glasov sklenili, da bivši komunist Potrč napiše poročilo, ki bo nekako zvođenelo vso krivdo.

A manjšina pod vodstvom dr. Jožeta Pučnika je napisala svojo razlago tistih žalostnih dogodkov in ga tudi objavila.

V njem je ključnega pomena ugotovitev, da je takratna državna oblast dopustila, da so paradržavne ustanove (KPS, OZNA, KNOJ) odredile in izvrševale množične poboje vojnih ujetnikov, aretiranih civilistov in repatriirance mimo pristojnih državnih organov. Poleg tega Pučnik in manjšina kolegov, ki so ga podprli Ignac Polajnar (SKD), Alojzij Metelko (SLS), Sašo Lap (SND) in Andrej Lenarčič (SSP), ugotavljajo, da je vloga KPJ in KP Slovenije pri navedenih dejanjih „očitna in dokazana“, da med zvezno in slovensko OZNO ni bilo nobenih znanih razhajanj glede vprašanja množičnih pobojev in da kakor je verjetno, da je splošno navodilo prišlo iz Beograda (Tito, Kardelj, Ranković), kakor je tudi očitno, da kraških jam na Rogu (in drugih krajih množičnih pobojev) niso zbrali v Beogradu. Vse to so bili „ustvarjalni prispevki“ slovenske OZNE k projektu jugoslovanske partije, ki ga je v Sloveniji izvajala KPS.

Zaradi omenjenega je petorica poslancev tudi prepričana, da je Slovenija zaradi mednarodnih pravnih obveznosti dolžna prek sodnih oblasti natančneje določiti v katere kategorije vojnih zločinov spadajo poveljni poboji ujetih vojakov in civilistov na Slovenskem in kazensko pravno ukrepati. Glede tega poslanci v dodatnih sklepih državnemu zboru predlagajo, naj vlada naloži pripravo „vseh pravnih in gmotnih pogojev“, na podlagi katerih bodo lahko ukrepale sodne oblasti. Državni zbor, pa naj bi še ugotovil, da pravno in moralno odgovornost za izvršene poboje

nosi povojno vodstvo komunistične partije ter ugotovil, da je Slovenija iz pravnih in moralnih razlogov dolžna primerno pokopati ostanke žrtev, označiti grobišča in popraviti krivice.

Glede na večino v državnem zboru ne bi bilo presenetljivo, če bi bilo izglasovano uradno poročilo. Toda ali je to sprejemljivo po petih letih demokracije? Petnaest tisoč ljudi je bilo pobitih med vojno in po njej. Večina je bila pobita brez sodb in pokopana v še danes neodkritih gramoznih jamah. Odkopi množičnih grobišč so se zatakneli že na začetku. Tudi zakon o popravili krivih že nekaj let brezuspešno leži v parlamentarnih predalih. Državni zbor ni zbral niti toliko poguma, da bi za zločine s posebno deklaracijo obsodil stari komunistični režim. Zadnje poročilo Potrča in njegove skupine pa takšno prakso le še nadaljuje. V poročilu manjka samo še dodatek, češ, kar je bilo, je res obžalovanja vredno, toda zdaj pozabimo vse skupaj in živimo naprej. Ker Potrč ve, kakšna jo zdaj večina v državnem zboru, ne ve pa, kakšna bo po volitvah, ni nič čudnega, da je vmesno poročilo želel preimenovali v poročilo. To bi med drugim pomenilo, da po volitvah ne bi bilo nobene potrebe več za ustanovitev nove komisije, ki bi nadaljevala nedokončano delo sedanje. V to niso mogli privoliti niti Potrčevi zagovorniki. Sprenevedanje bi bilo pač preveč očitno.

Pred sprejetjem Potrčevega vmesnega poročila in Pučnikovega ločenega mnenja k njemu je Potrč še predlagal, naj bi zaradi izteka poslanskega mandata s tem povezane odprave preiskovalne komisije njegovo (večinsko podprto) listino iz „vmesnega poročila“ preimenovali v „poročilo“. Večina poslancev je njegov predlog zavrnila ter s tem pritrdila ugotovitvi Jožeta Pučnika, da preiskovalna komisija dela še ni končala in da računa, da se bo za nadaljnje raziskovanje tega področja tudi po volitvah ustanovila posebna komisija.

Po Delu

Pred volitvami je Cerkev dobra

Ko je Komisija za pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci objavila izjavo *Za spoštovanje človekovih pravic in pravno državo*, je minister Gantar, predsednik mešane krovne komisije, pohitel z izjavo, da je „možna razmeroma hitra rešitev odprtih vprašanj med Cerkvijo in vlado, in sicer še pred uradnim začetkom volilne kampanje“. Torej to, kar v štirih letih ni bilo mogoče.

Glasnik liberalne demokracije Golobič je izjavo pospremil z opazko, da se Cerkev vmešava v politiko, pa tega noče priznati. Ker je izjavo bral politično, njeno moralno in etično sporočilo pa povsem spregledal.

Tako odkrita „trgovska ponudba“ Cerkvi ne pove nič drugega kot tole: če boste pridni in predvolilno tiho, so možne neka-

tere koncesije, če ne, bodo odprta vprašanja še dolgo odprta, Cerkev pa razgaljena kot tista, ki se vmešava v politiko.

Srečanje 3. oktobra med premierjem Janezom Drnovškom in ljubljanskim nadškofom ter slovenskim metropolitom Alojzijem Šuštarjem je bilo namenjeno statusnim vprašanjem in oceni izkušenj pri razreševanju odprtih vprašanj med Cerkvijo in državo v iztekajočem mandatnem obdobju. Po mnenju predsednika vlade je bil pogovor koristen med drugim tudi zato, ker sta se sogovornika strinjala, da „cerkev ne zahteva nobenih privilegijev, želi pa, da bi bila enakopravna sogovornica, saj predstavlja povsem nekaj drugega, kot je kakršno koli društvo ali sindikat.“ Česar prej v štirih letih niso mogli vskladiti, bodo lahko zdaj pred volitvami!

Zgodilo se je v Sloveniji

DOGOVOR Z RUSIJO

EVROPA O SLOVENIJI

Državna podsekretarka v slovenskem ministrstvu za zunanje zadeve Tanja Orel — Šturm ter načelnik uprave za kulturne zveze v ruskem zunanjem ministrstvu Konstatin Mozel sta v Moskvi podpisala Program sodelovanja v kulturi, znanosti in izobraževanju med slovensko in rusko državo za obdobje 1997-1999.

NOVI APARATI

V pritličju prizidka osrednje stavbe Kliničnega centra je začetka oktobra premier Janez Drnovšek slovesno odprl prostore Kliničnega centra s tomografsko gama kamero in rentgensko aparaturo za invazivno kardiološko diagnostiko. Z novimi napravami bo omogočena sodobna rentgenska invazivna diagnostika in terapija srca ter sodobna nuklearna medicinska diagnostika bolezni srca in ostalih organov ter sistemov, predvsem okostja in možganov.

POČASNA DELITEV PREMOŽENJA

Guvernerji narodnih bank in finančni minister Slovenije, Hrvaške, BiH in Madonije so na sestanku v Washingtonu razpravljali o predlogu Banke za mednarodne poravnave iz Basla o razdelitvi zamrznjenega premoženja nekdanje Jugoslavije, ki je tam shranjeno. Srečanja sta se udeležila tudi guverner Banke Slovenije France Arhar in finančni minister Mitja Gaspari. Udeleženci sestanka so se strinjali, da sta predlagani model in postopek sukcesije, ki jo je določil denarni sklad, sprejemljiva.

POVEZANOST S SLOVENCIMA MADŽARSKEM

V odnosih med nacionalnimi manjšinami ne bo večjega napredka, dokler ne bo zgrajenih dovolj prehodov za mednarodni in maloobmejni promet, je po srečanju s slovensko parlamentarno komisijo za narodne skupnosti v Budimpešti izjavil madžarski državni sekretar Tabjadi.

Osemčlanska slovenska delegacija se je pogovarjala s predstavniki krajevnih oblasti slovenske nacionalne manjšine in madžarskim parlamentarnim odborom za človekove pravice, manjšine in religijo.

NASPROTJA SE BLAŽIJO?

Slovenski predsednik Milan Kučan je v četrtek, 3. oktobra, sprejel veleposlanika Italije v RS Massima Spinettija, ki mu je prinesel pismo predsednika Scalfara s povabilom na obisk v Italijo. Predsednik Kučan se je za vabilo zahvalil in ga sprejel, do obiska pa naj bi prišlo še to jesen.

POČASNA PRIPRAVA

Slovenska vlada je na seji dne 3. oktobra ocenila, da je Slovenija v prvem krogu držav, ki se bodo vključile v Nato. Kot je na tiskovni konferenci po seji vlade dejal direktor vladnega urada za informiranje Borut Šuklje, je slovenska vlada sprejela in bo državnemu zboru poslala Poročilo o včlanjevanju Slovenije v Nato, prihodnji teden pa naj bi o poročilu odločal parlamentarni odbor za mednarodne odnose.

Evropska zveza je napravila posebno analizo gospodarskih razmer in reform v srednje- in vzhodnoevropskih državah, v kateri je posebno poglavje namenila Sloveniji. Direkcija za gospodarske in finančne zadeve pri Evropski komisiji, ki je pripravila poročilo, ugotavlja, da slovensko gospodarstvo kaže znake stiske, o čemer pričajo inflacijski pritiski in upočasnitev rasti. Proračunske razmere so na splošno stabilne, toda primanjkljaj pokojninske blagajne in blagajne za brezposelne se povečujeta.

SPET MEJA S HRVAŠKO

Hrvaški vladni urad za odnose z javnostjo je sporočil, da v Zagrebu te dni zaseda mešana slovensko — hrvaška komisija za označevanje, vzdrževanje in obnovo države meje. Na drugem rednem zasedanju komisije proučujejo člani rezultate dosedanjega dela pri primerjavi dokumentacije o mejah katastrskih občin ob državni meji. Uskladili naj bi tudi dokumente za delo svojih delovnih teles, ki pripravljajo meddržavni sporazum o slovensko — hrvaški meji. Isti vir je še sporočil, da je 90-odstotkov kopenske meje med državama že usklajene.

NA FINANČNIH USTANOVAH

Slovenska delegacija pod vodstvom ministra za finance Mitje Gasparija in guvernerja Banke Slovenije Franceta Arharja se je 1. oktobra udeležila rednega letnega zasedanja Mednarodnega denarnega sklada, Mednarodne banke za obnovo in razvoj ter drugih finančnih ustanov v Washingtonu.

KONČNO NAS JE EVROPA IZVZELA IZ JUGOSLAVIJE

Evropski komisar za zunanjo in varnostno politiko Hans van den Broek se je na enodnevnem uradnem obisku v Sloveniji sestal z najvišjimi predstavniki slovenskih oblasti. Kot je van den Broek dejal na tiskovni konferenci v Bruslju, kjer je predstavil novo strategijo EU za odnose z nekdanjo Jugoslavijo in jugovzhodno Evropo, Slovenija v ta okvir ne sodi, saj je „že od samega začetka v drugačnem položaju, ker je bila samo kratek čas vpletena v oboroženi spopad v nekdanji Jugoslaviji“.

UMRL JE AKADEMIK TRSTENJAK

Po krajši bolezni je na svojem domu v Ljubljani v starosti 90 let v nedeljo, 29. septembra, umrl teolog, filozof in psiholog, redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti dr. Anton Trstenjak. Bil je častni doktor Univerze v Ljubljani in Mariboru, redni profesor psihologije na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani v pokoju ter raznih strokovnih organizacij doma in po svetu. Napisal je vrsto temeljnih del s področja psihologije, njegova dela pa so prevedena v več svetovnih jezikov. Po vojni je sodeloval z režimom; med drugim je hotel za matično Slovenijo pridobiti Celovško Mohorjevo družbo, kar mu ni uspelo.

Po STA

Gremo v NATO?

Predsednik vlade Janez Drnovšek je po vrnitvi iz ZDA poudaril, da je Slovenija nesporno v prvem krogu držav kandidatka za članstvo v zvezi NATO. Kandidaturo Slovenije za nestalno članico v Varnostnem svetu ZN v letih 1998 in 1999 je označil kot pomembno priložnost za uveljavitev slovenskih stališč v mednarodni skupnosti. Vključevanje v zvezo NATO in Evropsko zvezo, slovenska kandidaturo za članstvo v Varnostnem svetu in odnosi s sosedi so tudi bile osrednje teme 27 dvostranskih srečanj, ki jih je v New Yorku ob robu zasedanja Generalne skupščine ZN opravil zunanji minister Davorin Kračun.

Kračun je na redni mesečni tiskovni konferenci povedal, da so pogovori pokazali, da Slovenija med članicami zveze NATO uživa podporo za članstvo v tej organizaciji.

Slovenija je pa v Bruslju z Natom opra-

vila tretji in zadnji krog intenzivnega individualnega dialoga, ki bo podlaga za Natovo strokovno poročilo o sposobnosti Slovenije za članstvo v Severnoatlantski organizaciji.

Po drugi strani pa se je delegacija generalštaba slovenske vojske, ki jo vodi načelnik generalpolkovnik Albin Gutman, mudila na tridnevem uradnem obisku na Češkem. Pogovarjali so se o sodelovanju med armado Češke republike in slovensko vojsko, sodelovanju v okviru Partnerstva za mir in približevanju zvezi Nato.

Tudi v Ljubljani se bo prihodnji četrtek in petek, 10. in 11. oktobra, sestal Natov politično-vojaški odbor v sestavi 16 držav članic Severnoatlantske organizacije in 27 držav članic Partnerstva za mir in Severnoatlantskega sveta za sodelovanje in demokratični nadzor nad oboroženimi silami.

Ustavno sodišče

Slovenska televizija je 15. septembra pranašala pogovor s predsednikom ustavnega sodišča dr. Jerovškom. Spraševalec Ambrožič je postavljaj vprašanja jasno in brez ovinkov, spraševani pa odgovarjal prav tako jasno in brez slehernega slepmišenja, ki smo ga sicer pri različnih oblasteh pogosto vajeni. Ob pogovoru je ponovno postalo jasno, da poročstvo naše demokracije ni ne predsednik države, ne vlada, ne parlament (saj je večina njih bivših članov KPS) ampak Ustavno sodišče.

Manj razveseljiva je bila ugotovitev, da je moralo v zadnjem času Ustavno sodišče razveljaviti tri protiustavne odločitve državnega zbora. Kakšne poslance vendar imamo? Pri tem je bilo najhujše spoznanje to, da so poslanci referendum za spremembo načina volitev, kar je zahtevalo 40.000 državljanov, načrtno in dogovorjeno zavrlji. To je namreč navdse naravno načenenje naše demokracije.

Mednarodni kongres krščanskih demokratov

Prejšnji teden se je končal v Ljubljani kongres Evropske krščansko demokratske zveze, pri kateri so sodelovali predstavniki 31. demokrščanskih strank iz vse Evrope. Na kongresu so sprejeli več resolucij in študirali usmeritev v prihodnji dobi. Na koncu je kongres izrazil veliko priznanje slovenskim KD za njihovo delo in uspehe (česar doma še niso bili deležni). Kot prvi podpredsednik te evropske internacionale je bil potrjen predsednik SKD Lojze Peterle, ki tako lahko nadomestuje v primeru potrebe odsotnega predsednika. Kongresa se je udeležil tudi podpredsednik stranke prof. Tine Vivod iz Argentine, ki so ga izizseljenci, da jih predstavlja v SKD.

Tobaku se bliža konec

Slovenski parlament je po triletnih prizadevanjih sprejel zakon o omejevanju uporabe tobaknih izdelkov, ki je eden najbolj omejevalnih „protitobačnih“ zakonov v Evropi.

Zakon namreč najbolj posega na področje oglaševanja tobaka. Prepoveduje tako neposredno kot tudi posredno oglaševanje, vključno s sponzoriranjem športnih, kulturnih in drugih javnih dogodkov s strani tobačne industrije, oglaševanjem netobačnih izdelkov, ki pa z videzom in uporabo spodbujajo kajenje, ter prikazovanjem tobaka na netobačnih izdelkih.

Zakon dovoljuje le enkratne oglaševalske akcije za nove tobačne izdelke, vendar akcija lahko traja nepretrgoma največ 15 dni, pa še to pod strogo določenimi pogoji. Oglaševalska obvestila se ne smejo objavljati prek televizije, radia in periodičnega tiska, na panojih do 300 metrov od vrtecev in šol ter ob športnih površinah, ne smejo prikazovati mladih in vzornikov mladih ter vzpodbujati kajenje. V kinodvoranah se jih sme predvajati le po 20. uri, v mladini namenjenih pa sploh ne. Ne smejo prikazovati vzročne zveze med uporabo tobaknih izdelkov in uspehov v življenju. Stalno oglaševanje je dovoljeno le na priboru za kajenje, v poslovnih prostorih tobačne industrije in v prodajalnah tobaknih izdelkov.

Tobačno industrijo v Sloveniji predstavlja Tobačna Ljubljana, ki nad zakonom ni navdušena. Je med največjimi slovenskimi oglaševalci in tudi med pomembnejšimi

sponzorij slovenskega športa.

„Slovenska država na čelu z državnim zborom uničuje slovensko gospodarstvo in se norčuje iz slovenskih davkoplačevalcev... Slovenski parlament je z enim pritiskom na gumb uničil njeno 125-letno povezavo z okoljem... S problemi usihanja dotoka davkov s strani največjega slovenskega davkoplačevalca, z novimi brezposelnimi, s povečanim pritiskom kulturnih in športnih organizacij po državnem denarju in drugimi neumnosti, ki jih bo povročil ta zakon, se bo tako ukvarjal nov državni zbor,“ ugotavljajo v Tobačni Ljubljana, menijo pa tudi, da je državni zbor s sprejemom zakona izrekel tudi svojevrstno nezaupnico individualnemu obveščanju v Sloveniji in tako ukinil eno temeljnih svoboščin, ki veljajo v demokratičnem delu Evrope od francoske revolucije naprej.

Zakon je udarec slovenskemu vrhunskemu športu, ocenjujejo v Olimpijskem komiteju Slovenije. V športu ne dvomijo, da je kajenje zdravju škodljiva razvada. Ob sprejemu tega pa so od države pričakovali nadomestilo za dohodkov.

OKS je s posebno anketo pred časom ugotavljal, kolikšna sredstva bi šport izgubil, če bi bil „profitobačni zakon“ sprejet. Zaradi pogodb, ki so poslovna skrivnost, ni bilo mogoče točno ugotoviti zneska tega denarja, po oceni pa naj bi šlo za najmanj 500 milijonov tolarjev.

Kot vedno: glavno, da zaslužijo pri tobaku, zdravje ni važno.

Po STA

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Sindikalna fronta gori. Problem razmerja med vlado in delavskimi vodji je bil ves ta teden na višku zanimanja in napetosti in bo, kot kaže, tam ostal še precej časa. Vsaka od bojujočih se strank je že zavzela svoje stališče in težko je razbrati, kdo ima boljše položaje. Nekaj pa je jasno: napetost je šla že tako daleč, da je skoraj nemogoče, da bi se zadeva rešila, ne da bi na poti ostal kak mrlič in večje število ranjenih. Boj je hud, a vse se je šele začelo.

KDOR PRVI UDARI...

Celoten zaplet ima svojo zgodovino in svoje okoliščine, kar smo delno videli v zadnji številki. K omenjenemu pregledu dodajmo le še, da je doslej predsednik Menem v svoji strategiji uporabljal ali pridobivanje ali pobijanje nasprotnika. In treba je priznati, da je bil v tem zelo spreten: vedno se je pravilno odločil in tako je v teh letih res mirno sedel na predsedniškem sedežu in zavezoval ter razvezaval po mili volji.

Tako je, na primer, razglasil indult obsojenim generalom, a s silo zatrl prvi vojaški upor, ki so ga skušali izvesti proti njegovi vladi. Po drugi strani pa je razdvojil sindikate in si jih prisvojil, a s silo udaril po tistih, ki so se hoteli upirati.

Sedaj pa, ko je sindikalizem združeno nastopil proti njegovim načrtom, se je tudi odločil za frontalen boj proti delavskim organizacijam. Dejansko je bila ta odločitev proti mnenju večine članov vlade, ki so mu svetovali bolj pomirjevalno pot. V osrčju peronizma še vedno smatrajo, da je možen sporazum s sindikalisti. A predsednik je že odredil drugače. Te dni je zadal udarec, ki sindikaliste najbolj boli. Kar po dekretu je odločil deregulacijo organizacij za socialno skrbstvo, kar je bila ena izmed dogem sindikalizma in seveda njihov najvažnejši vir denarnih fondov.

Ta zadeva sindikalnih organizacij socialnega skrbstva ni nova. Dejansko je predsednik s tem zagrozil in celoten načrt obrazložil že sredi leta 1993. Sedaj je to izvedel, ker smatra da se tudi sindikati nahajajo v kočljivem stanju, in smatra da, kdor prvi udari, dvakrat udari. Istočasno pa je poslal v kongres zakonski osnutek o delavski fleksibilizaciji, ki je naježil lase ne le sindikalistom, marveč marsikomu v peronistični stranki in v vladi sami. A predsednik kot da podvoji stavo: računa, da sindikalisti ne morejo peljati svojih položajev v tak ekstrem. In v neki meri ima prav. Groznja s stavko za 48 ur doslej še ni prodrla med sindikati. Mnogi imajo pomisleke, češ, kaj nam potem še ostane. Predsednik pa, ki nima pomislekov, vodi stvari v nevarne skrajnosti.

Kar se stranke same tiče, raste opozicija proti predsednikovemu ravnanju. Proti se je izrazil tudi guverner Duhalde in dejal, da noben njegov poslanec ne bo volil „dvanajsturnega delovnega dne“ niti tridesetdnevnega neprekinjenega dela. Vlada je potem znikala, da bi kaj takega res mislila upeljati, a dejstvo je, da je ves svet tako razumel in da to sovпада tudi z nekaterimi tozadevnimi predsednikovimi izjavami.

Guverner Duhalde sicer ne nasprotuje nastopanju Menema popolnoma nesebično. Gre za dejstvo, da je s tem nastopanjem prvič nastal globok prepad med stranko in tem, kar je bilo bistvo prvotnega peronizma: delavsko gibanje. Brez njega, kot da si ni mogoče predstavljati peronizma, zlasti pa še ne zmagovitega peronizma. In če Duhalde resno misli na predsedniško kandidaturo čez tri leta, mora pač pokazati, da se, kar se delavstva tiče, jasno loči od Menema. A po drugi strani bi mu bil položaj

neznosen, tudi če bi predsednikova gospodarska politika propadla. Nahaja se torej v hudi zagati: če zmaga Menem, je nevarnost, da bi sindikati peronizmu volilno obrnili hrbet; če pa zmagajo sindikati, je nevarnost, da propade gospodarska politika in njegov volilni uspeh tudi ne bi bil zagotovljen.

Tako torej stoje stvari v trenutku, ko Menem trdi, da je edini izhod iz sedanje krize in zlasti edino zdravilo za brezposelnost deregulacija delavnih pogojev, sindikalisti pa trdijo, da so vsa ta leta že preveč popustili, a se z dosedanjimi ukrepi stanje ni zboljšalo, marveč še poslabšalo, in da bo z novimi ukrepi prav tako. „Ako kapital pustimo, da dela kar hoče, nas bo pripeljal na rob suženjstva“, je dejal sedanji sindikalni vodja Daer.

NEJASNA OPOZICIJA

Kot smo že večkrat trdili, pa ima predsednik Menem posebno srečo. Ko se nahaja v najhujšem političnem položaju, odkar je nastopil vlado, se je opozicija znova zapletla v notranjo polemiko. Kar se tiče obeh veliki opozicionalnih strank (Solidarne fronte in radikalizma), sta zapleteni v prerekanje, katera je močnejša in katera si sme lastiti vodstvo opozicije. Kar se pa tiče radikalizma samega, trenutno teče debata, kako nastopiti volilno in kako voditi razmerje do sosednjih strank. V tem oziru je na zadnjem zborovanju stranke zmagala (za en sam glas) skupina, ki zagovarja povezo (tudi volilno) s Solidarno fronto. To seveda ne bo v hipu bistveno spremenilo položaja, je pa dovolj zgovorno glede dejstva, kam se lahko usmeri bodoči tek opozicije.

Seveda politična opozicija ni edini zaplet vlade. Znova so se pojavili problemi na obzorju oboroženih sil, ki s tako kruto omejenim proračunom ne morejo izhajati. Te dni je bil vrhovni vodja mornarice admiral Enrique Molina Pico tisti, ki je posvaril spricho popolne neoperativnosti rodov oboroženih sil. Njegove izjave, zlasti tista o „možnosti konflikta s Čilom“, so naletele na gluha ušesa, a bolj zato, da vlada ni vzpostavila nove fronte spopadov, kot pa zaradi tega, ker v vladi ne bi upoštevali teže izjav poveljnika.

Precej teži vlado tudi dejstvo, da je inflacija nekoliko preseгла račune in jih bo še, zlasti spricho povišanja transporta, ki je te dni hudo presenetil javnost. Podražitev je dosegla med 8 in 11 odstotkov (manjkajo še vlaki, ki bodo tudi krepko poskočili), in bo odjeknila na inflacijskih statistikah prihodnjega meseca. A odjeknila je grobo že v žepih delavstva, kar je povzročilo nov padec priljubljenosti vlade.

Spricho tega je bilo za vlado razveseljivo dejstvo, da je Mednarodni denarni fond znova podprl argentinski gospodarski program. A nekaj ni bilo v redu, zunanji gospodarski krogi so prikazali delavsko fleksibilizacijo, ki jo organizira Menem, kot važen korak naprej, ker da bodo s tem znižane delavske plače. Vlada pa je stalno trdila, da teh znižanj nikakor ne bo. Eden od obeh se torej moti (ali pa se laže). V čemer pa ima prav Menem v svojem spopadu s sindikalisti, je v dejstvu, da tudi oni niso priljubljeni med ljudstvom in da jim delavstvo na splošno ne zaupa. Ljudje vedo, da delavski vodje najprej iščejo lastne interese ter branijo privilegije, kaj malo pa se spomnijo na delavstvo samo. Kot smo lahko brali te dni: današnja politika ne dovoljuje, da bi izbrali med dobrim in boljšim, marveč smo prisiljeni izbirati med slabim in slabšim. Tak je pač položaj v sodobnem svetu.

Pozdrav iz Roža, Podjune, Zile

Gospod Nanti Olip, za začetek tega pogovora nam lahko kaj povesti o sebi in o vaši življenjski poti?

Od lanskega leta naprej sem poklicno predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS), delam v glavnem v Celovcu, polovico delovnega časa pa živim med našimi rojaki na podeželju. Prej sem bil petnajst let veroučitelj ter sem poučeval po raznih južnokoroških šolah, ljudskih in glavnih, tako da sem spoznal zlasti mladino v jezikovno mešanem področju južne Koroške in seveda tam spoznal vse težave in probleme, ki jih imajo koroški Slovenci tako v šolah kot izven njih.

Vaša krovna organizacija Narodni svet Koroških Slovencev je po vlogi sorodna naši Zedinjeni Sloveniji. Kaj je njena glavna naloga v življenju Slovencev na Koroškem?

Mislím, da je naloga Narodnega sveta opisana zelo kratko in enostavno s tem: Narodni svet skuša sprejemati od koroških Slovencev to, kjer imajo skrbi, kar bi radi dosegli po raznih krajih in občinah južne Koroške, Narodni svet kot organizacija pa naj skrbi za to, da se to udejani in uresniči tako v deželi Koroški kot tudi proti avstrijski politiki na eni strani, na drugi strani pa seveda tudi v odnosu do Republike Slovenije.

Kako je organiziran Narodni svet?

Narodni svet smo pravzaprav čisto na novo preuredili lansko leto. Prvič v povojni zgodovini smo dali vsem koroškim Slovincem možnost, da svoje politično predstavništvo in organizacijo kot tako izvolijo sami in to na tajnih, neposrednih, demokratičnih in direktnih volitvah, tako da se je teh volitev lahko udeležil prav vsak koroški Slovenec, ki je to želel. Lahko se je vpisal v volilni imenik in potem sodeloval pri volitvah, tako da smo tedaj izvolili prvič direktno predsednika Narodnega sveta, to sem navsezadnje postal jaz kot eden imed petih kandidatov. Razen tega smo izvolili delegate iz dvajsetih volilnih okolišev. Prav vsak volilni okoliš, vsak posamezni južnokoroški kraj ima svojega delegata v takozvanem Koroško-slovenskem parlamentu, to je zboru narodnih predstavnikov pri NS.

V drugem volilnem postopku smo izvolili še štirideset kandidatov v ta zbor, to se pravi da ima ta Koroško-slovenski parlament šestdeset članov, od tega dvajset direktno izvoljenih iz raznih južnokoroških krajev, v drugem volilnem postopku pa ostalih štirideset. Poleg tega ima NS enajstčlansko predsedstvo in razne strokovne odbore: finančnega, nadzornega, kulturnega, športnega, odbor za mladino, odbor za medije. To je v glavnem organizacijska struktura NS.

Koroški imate še drugo krovno organizacijo, levičarsko Zvezo slovenskih organizacij. Kaj predstavlja ona in kakšni so odnosi med vami?

Mislím, da v narodni skupnosti sami predstavlja Zveza slovenskih organizacij zelo malo, ker zaledja med koroškimi Slovenci nima dosti; vseeno pa je z avstrijske in koroške strani pa tudi s strani Slovenije priznana kot druga krovna organizacija in kot tako jo moramo priznavati tudi mi, hočemo ali nečemo. Kar pa trenutno v svojem političnem hotenju zastopa ZSO, pa z interesi slovenske skupnosti nima dosti opravka. To je v resnici politika, ob koncu katere je pod črto čista asimilacija. To je način politike, ki je deležna največje pohvale s strani koroških in avstrijskih politikov. Kaj to pomeni, si lahko vsak sam zna dobro predstavljati. Če enkrat koroške Sloven-

Skupaj s kulturniki s Koroške, ki so prišli gostovat v Argentino, je prišel med nas tudi Nanti Olip, predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev, najvišjega organa Slovencev na Koroškem. Z veseljem nam je odgovoril na naša vprašanja in podrobno opisal probleme in stanje tamkajšnje slovenske skupnosti.

ce hvalijo Nemci, koroški in avstrijski, potem, mislim, je to tista pot, ki je pogubna. Trenutno nas v narodni skupnosti najbolj boli, da imamo neke vrste protiutež proti interesom narodne skupnosti v takozvani oficialni organizaciji, kar je za nas ZSO.

Večkrat ste se trudili, da bi prišlo do skupnega nastopa obeh organizacij, saj bi tako bili močnejši v svojih narodnih zahtevah. Nekaj podobnega si je želela tudi Slovenija. Zakaj to ni uspelo?

Vsekakor je to oficialna teza Republike Slovenije, da želi v zamejstvu skupno demokratično izvoljeno zastopstvo. To je - poudarjam - teza, ki je spisana in sklenjena v slovenskem parlamentu v obliki resolucije, ki jo je slovenski parlament sprejel junija letos. Brez dvoma pa je to eden največjih političnih uspehov NS, ki se je po lanskoletnih volitvah to tudi želel in ta cilj zasleduje konsekvntno naprej, ker smo prepričani, da v slovenski narodni skupnosti na Koroškem ni več časa ne ljudi in ne energije, da bi zagovarjali dvotirnost in razdvojenost med nami. Čimprej pridemo do tega skupnega zastopstva, tem več bomo v tej narodni skupnosti lahko še rešili, ker se bomo potem dejansko lahko bolj intenzivno in z vso energijo koncentrirali na vprašanja, ki so za nas bistvena.

Kakšne so možnosti za uradno sodelovanje Slovencev v vaših državnih organih?

Mi smo že imeli v eni mandatni dobi lastnega poslanca v avstrijskem parlamentu, Karla Smolleta. Ta trenutno ni v parlamentu, pač pa je na izgledni poziciji, da ponovno pride vanj po zaslugi partnerske pogodbe med Slovensko enotno listo na Koroškem in Liberalnim forumom na Dunaju. Poleg tega je tu še predlog zveznega kanclerja, tkzv. Narodnostni sosvet, ki ga sestavljajo predstavniki slovenske narodne skupnosti in zastopniki avstrijskih političnih strank. Na vsak način mi v Narodnostnem sosvetu predloga zveznega kanclerja nikakor ne vidimo tistega telesa, ki bi bil pristojen za reševanje vprašanj slovenske narodne skupnosti. V bistvu se je sam izločil iz te kompetence, ker razen vprašanja dodelitve finančne podpore narodni skupnosti in posameznim organizacijam in društvom Sosvet ne opravi nobene politične zadeve, nasprotno je neke vrste filter, da preprečuje zahteve, ki so upravičene. Trenutno je to več ali manj diskusijsko telo, ki pa ne spravi nobene zadeve z mize, ker jih samo zavlačuje, namesto da bi jih reševal. To je na zvezni, dunajski strani.

Kar pa se tiče deželne ravni, koroški Slovenci nimamo lastnega zastopstva v deželni zboru, čeprav nam je to deželna politika, zlasti deželni glavar Zernatto ob lanskoletnem jubileju 75-letnice koroškega plebiscita zelo jasno obljubil, da bo mandat v deželni zboru rešen v pol leta. Trenutno se v manjšinskih vprašanjih izgovarjajo vse tri v deželni zboru zastopane stranke ÖVP (desnica), SPÖ (levica) in FPÖ (nacionalisti) na tristrankarski sporazum. Ker pa ima vsaka od teh treh strank popolnoma različno gledanje na manjšinska vprašanja, do tega tristrankarskega sporazuma nikdar ne bomo prišli, zlasti pa ne do modela, ki bi ustrezal slovenski narodni skupnosti. To pomeni, da mandata v deželni zboru zaenkrat še ne bo, a v tem vprašanju ne

bomo popustili, ker se bo prej ali slej Avstrija s tem blamirala v vsej evropski mednarodni javnosti. To je najnižji nivo manjšinske zaščite; kdor jemlje v lastni državi manjšino resno, ji nudi tudi politične zastopstvene gremije, kar pa nam Koroška preprečuje. Zelo ponosni smo na edino doslej oficialno zastopstvo koroških Slovencev in sicer v Kmetijski zbornici. Tam imamo koroški Slovenci dva zastopnika, to sta Štefan Domej in Janko Zwitter. Letos novembra so nove volitve v kmetijsko zbornico in upamo, da bomo ta dva mandata obdržali ali celo dosegli tretjega.

Nanti Olip, predsednik NSKS, pod „križem v pampi“ v Slomškovem domu

Kaj je Slovenska lista in kakšno vlogo ima v političnem življenju?

Slovenska lista je v glavnem po vseh južnokoroških krajih, poimenovana kot krajevna Enotna lista. Imamo pa v posameznih občinah tudi volilne slovenske skupnosti, ki so v bistvu vse vključene v deželno Enotno listo. Vloga teh na dvojezičnem ozemlju je, da v prvi vrsti vnašajo vse zadeve, ki se tičejo slovenske narodne skupnosti. Če bi teh Enotnih list v dvojezičnih občinah ne bilo, sem prepričan, da ne bi nobena druga stranka vnašala stvari, ki so za nas izredno važne: vprašanja otroških vrtcev ali prisotnosti slovenščine na občinah. Odborniki teh list so prav gotovo v vseh občinah med najbolj aktivnimi odborniki, tako da lahko s ponosom ugotovimo, da ima Enotna lista v južnokoroških občinah, tri podžupane, celo vrsto članov občinskih predstojništev in skupno 50 občinskih odbornikov.

Kakšen je vaš odnos do Republike Slovenije? Vam kaj pomaga pri vašem delu?

Republika Slovenija koroške Slovence podpira tako moralno kot tudi finančno, pri čemer finančna sredstva niso skromna. Kar

dosti nam jih daje, da lahko aktivno sooblikujemo kulturno življenje, da smo lahko politično prezentni na občinah. Na žalost pa ugotavljam, da bi si želeli v odnosu do Republike Slovenije še bolj urejeno „partnerstvo“, da ta upošteva nas zamejce kot subjekt, kot partnerje. V prvi vrsti, da pride na Koroško in nas vpraša: kaj bi želeli, kaj je za vas dobro, ne pa obratno. Želeli bi si, da nismo drobiž v strankarskih pogajanjih v Ljubljani, temveč da je v ospredju zunanje-političnega delovanja republike Slovenije v odnosu do zamejstva to, kar nam koristi, kar pa je vse, kar krepi slovenstvo. Ne sme biti vzrok ideološka razdvojenost, da se zamejstvo tako le polovično obravnava. Mi na Koroškem ne potrebujemo ideološke razdvojenosti, kajti naša situacija je dosti kritična, da moramo osredotočiti vse sile v to, da se ohranimo in preživimo.

Kako gledajo danes Koroški nemške narodnosti na Slovencev?

Nemško govoreči Koroški nas upoštevajo v zadostni meri kot pridne, miroljubne sodeželane, vsaj do gotove mere, dokler ne zahtevamo specifično reševanje zadev, ki se nas tičejo. Prepričan sem, da bi nas imeli dosti rajši, če bi šli v model Zveze slovenskih organizacij in se obnašali kot neke vrste „zmalikovani multikulturniki“, ki bi svojo identiteto in jezik opustili in se podali v neko mešanico, na koncu katere je samo še enojezičnost in ta nemška.

Kakšno gospodarsko moč imate Slovenci na Koroškem?

V Celovcu samem imamo vse osrednje organizacije, tako politično zastopstvo, kulturne organizacije, posamezne strokovne zveze, pa tudi najmočnejše gospodarsko združenje Zvezo slovenskih zadrug ali bančništvo. Prisotni smo še v raznih posojilnicah, zvezah, zadrugah, pa tudi po raznih drugih. Tu smo žal v zadnjih desetih letih izgubili iz prejšnjih mešanih avstrijsko-jugoslovenskih podjetij vsaj 600 do 800 delovnih mest, za kar do danes ni nadomestila. To je gotovo gospodarsko najhujši udarec, ki ima svoje posledice v narodnostnem priznavanju. Tu moramo gledati, da se znajdemo čim prej sami, začnemo ustvarjati tudi na tem področju, da bolj vklopimo pripadnike slovenske narodne skupnosti v gospodarska dejanja, ker le gospodarsko močni bomo tudi narodnostno preživeli.

Kakšne so perspektive za nadaljnjo narodnostno krepitvo rojakov?

Koroški Slovenci si moramo zadati strategijo za lastno preživetje za razvoj narodnostne skupnosti sami. Ta mora vsebovati nujno sledeče elemente: Krepiti moramo narodnostno zavest, zlasti v družinah, da bodo starši še naprej vzgajali svoje otroke v ljubezni do materinega jezika. Temu sledi, da moramo kot politično predstavništvo skrbeti za to, da bodo po dvojezičnih občinah urejeni tudi dvojezični otroški vrtci, kjer pripadniki narodnostne skupnosti lahko uporabljajo slovenščino. Isto velja za šolsko vzgojo ali za mladinsko delo. Krepiti moramo zlasti izvenšolsko dejavnost, kar odločno pokrivajo kulturne organizacije. Moramo zajeti mladino tudi izven šole, kajti ta ji sama ne nudi zadostne jezikovne strokovne kompetence, ki jo nekateri mladi vedno bolj izgubljajo. Politično pa ostaja najvažnejša glavna teza ali cilj, da pridemo do skupnega demokratično izvoljenega zastopstva, predstavništva na deželni ravni. Če bomo govorili z enim jezikom, bomo dosti več dosegli v avstrijski in koroški politiki.

Nad. na 5. str.

LOJZE PETERLE

PRETEKLOST IN PRIHODNOST (3)

KAJ SE ŠE NI ZGODILO?

Borili smo se za obsodbo revolucije kot zločinske zadeve na Slovenskem, a nismo dobili podpore v samem Demosu. Bučar proti, Spomenka proti itd.: ljudje, ki smo jih častili in jih popularizirali prav v naših, da ne rečem v cerkvenih krogih, kjer so vodili teološke tečaje in hodili razlagat na duhovne vaje po vsej Sloveniji. Demos sam ni bil sposoben narediti take izjave, da bi jasno dejal: to je to, za to smo, za ono nismo! Ni bil sposoben pri privatizaciji, ki pač poteka po kompromisnem zakonu, a je boljše, da poteka tako kakor da bi potekal drugače ali sploh ne. Tudi denacionalizacija še ni končana. Veliko dela nas še čaka.

Ni še resnice o preteklosti. Bral sem tisto, kar so zgodovinarji napisali po naročilu Državnega zbora, kako je bilo, nekak pogled nazaj. Tam sem moral dvakrat listati, da sem našel poročilo o Rogu. Tega omeni skoraj v opombah, v oklepaju, da se je neke nekaj takega zgodilo. Namesto da bi bil močan naslov na to temo, je vse zelo relativizirano in je seveda stranpot do resnice. V parlamentu se odloča z večino, ne pa z resnico. Pot do resnice bo še nekaj časa trajala. Ker pa še ni poti do resnice, tudi ni poti do pravice in seveda ni še pravne države, kot bi se je mi želeli.

Če bodo glasovi na volitvah šli v pravo smer, bo več tega, kar vsi pričakujemo, da se mora zgoditi. Mi smo bili prvi, ki smo predlagali, da se uredi vprašanje zastopstva Slovencev v svetu s posebnim poslancem. Ta zahteva je propadla potem, ko so socialdemokrati postavili vprašanje in je ustavno sodišče zadevo razložilo kot protustavno. Tedaj smo sklenili, da damo mi en okraj v Sloveniji za kandidata izseljenstva in tega damo na nacionalno listo tako visoko, da bo gotovo izvoljen. Ta ponudba je še odprta, treba pa se bo sedaj hitro odločiti, ker se bližajo volitve.

Številne zadeve se še niso spremenile in se bo treba zanje še boriti, same od sebe ne bodo prišle, jih ne bosta prinesla ne Evropa ne Cerkev, ne Janša ne krščanski demokrati sami, ampak samo strnitev tistih sil, ki gledajo na podoben način.

Če si v vladi, lahko nekaj narediš. Ko smo dobili v prvem obdobju vlado, smo

postavili ministra za Slovence po svetu, in z našim ministrom za kulturo se je dalo v nekaj dneh rešiti problem cerkve svetega Jožefa. Nekateri ste jo videli in veste, kakšno oskrunjenje svetišča se je tam zgodilo. Ta stavba je sedaj vrnjena, je v lasti cerkve, tam so spet maše. Če ne bi imeli našega ministra, tega še ne bi bilo. Še vedno bi se izgovarjali, da ni še tega ali onega papirja. Po zaslugi našega ministra pa je bilo hitro narejeno.

KAJ JE TREBA ŠE NAREDITI?

Za konec bi povedal nekaj besed, kaj vse še moramo storiti na Slovenskem, da bi bilo bolje. Nove politične sile bi morale dobiti relativno večino. Ta ima ponavadi mandatarja in vpliv. Mislim, da bi morala biti stranka večine stranka, ki bi povezala SKD in SLS, ki izhajata iz istih korenin. Če to ne bi bilo mogoče, se bomo trudili, da postanemo iz svojih moči stranka relativne večine. Zgoditi bi se moralo, da bi večina novih strank postavila novo koalicijo. Mi smo javno povedali, nazadnje v Dragi, da

smo za to, da te stranke oblikujejo novo koalicijo. Te stranke imajo kako razliko med svojimi programi, ampak tudi tedaj se da kaj pogovoriti, ne more pa se dobiti 51 ali več procentov, če te stranke ne bodo širile političnega prostora. To pa pomeni, da moramo storiti več na področju, ki ga sistematično politično gradimo, in čemur rečemo politična sredina, brez ekstremizmov, brez radikalizmov, z jasno linijo za drugačno Slovenijo. Tako naj bi delal Janša na svojem področju in Podobnik na svojem.

To pa, kar imamo danes v Sloveniji, je predvsem borba teh treh strank za iste volilce. Kar dela Janez Janša s krščanskimi forumi ali Podobnik s podobnimi zadevami, je samo poskus jemanja volilcev, ki so bili doslej pri nas. Jaz ne poznam socialdemokracije, ki bi prišla s krščanskimi forumi na politično prizorišče. Če bomo šli na iste volilce, tega rezultata ne bo. Zato je treba politični prostor širiti. Mi ga na svojem področju gradimo, kolikor se da. Namesto tega širjenja pa včasih opazimo pojave, ki nimajo nič skupnega s slovensko pomladjo, ki so proti njej in seveda nič ne dišijo po kakšni zavezi nove slovenske politike.

OSEBNA IZKAZNICA SKD

Skušal bom podati nekako osebno izkaznico naše stranke, odgovor na vprašanje, kaj ste vi in kaj ste naredili. Kaj smo naredili, sem preje v obrisih povedal, upam pa si postaviti vprašanje, katera stranka je

Sloveniji v njenem demokratičnem novem času dala več. Mislim, da je ne bomo našli. Po službah smo pokrivali od predsednika vlade do ministra za kulturo. Katera stranka ima na Slovenskem toliko občinskih odborov, kakor jih imamo mi? Imamo jih nad 500. Katera stranka je bila najprej sprejeta v kakšno internacionalo? Mi smo imeli to čudovito priliko, da je zgodovinska SLS, ki je imela tukaj svoje načelnike, na mednarodnem terenu držala ime in smo po njeni zaslugi prišli hitro do mednarodne legitimacije. Drugi se še sedaj borijo, da bi kam prišli. Liberalna demokracija je za to potrebovala štiri leta več kot mi, ki smo prišli notri nekaj mesecev po nastanku države. Mi smo v dveh internacionalah, imamo podpredsednika Evropske zveze krščanskih demokratov, do česar tudi ne prideš kar tako in moraš nekaj pokazati.

Mi smo relativno glede na procenete ali na udeležbo v parlamentu najbolj uspešna stranka v Srednji in Vzhodni Evropi. Tri demokrščanske stranke so tam ta čas v vladi, dve na Češkem in ena v Sloveniji, povsod drugod so zunaj, katoliška Poljska nima nobenega v vladi, nima demokrščanske stranke. Mi imamo največ članov, imamo sedem let isto ime, isto programsko linijo, imamo največje zaupanje volilcev, ker smo bili najmočnejša nova stranka na prvih volitvah in smo zmagali občinske volitve, in sedaj je čas, da zmagamo parlamentarne volitve.

Konec prihodnjic

PISMO BRALCEV

Recimo bobu bob

Pred dnevim sem se srečal z znanecem izpred let. Res dolgo se že nisva videla in drug drugega skoraj da ne bi več prepoznala. A vsak je imel svoje opravke, malo časa, in tistih par besed, ki sva jih mogla izmenjati, je bilo v glavnem posvečenih Sloveniji, njeni državnosti in sedanjemu položaju.

„Koga boš volil“, me je nenadoma vprašal in ne da bi kaj preveč čakal odgovora, dejal: „Jaz bom Janša. Saj Peterle je že v redu. A pravijo, da je sredina.“

Bil sem tako presenečen, da v prvem hipu niti nisem reagiral. Ko pa sem dobro prišel do sape, se je znanec že poslavljaj. Ostal sem sam, razmišljal sem in nekaj mi ni šlo v račune. Tisti „pravijo, da je sredina“, mi je brnel po ušesih toliko časa, da sem se odločil, da napišem teh nekaj vrstic.

Dolgo let se že posvečam opazovanju argentinske politike. Prepričan sem, da je za pravo volilno odločanje potrebna v prvi vrsti jasnost in razvidnost. Največja nevarnost pa je prav v tem, da mnogi kaj prerađi ribarijo v kalnem. Nič bolj enostavnega kot vreči med ljudi par govoric, dodati nekaj parol, pa je zagotovljeno, da bo pogled omegljen in odločitev dvomljiva.

V svojih zapisih o argentinski politiki sem se vedno navduševal za demokratično zorenje, za katerega je nujno potrebno svobodno izživiljanje političnih tokov. Veselil sem se vsake ločitve duhov in pojave novih političnih sil, tako na levi kot na desni, seveda, da je le nastop bil jasen in odkrito kazal, „kam pes taco moli“. Zato mislim da je umestno, da spregovorim par besed tudi o tem slovenskem pojavu.

Po zagotovitvi mojega znanca, da bo volil Janša, ker „je Peterle sredina“, razberem, da smatra, da je Janša „desnica“. To dovezem tudi sicer iz raznih prigovarjanj, ki so zadnje čase krožile v naši skupnosti,

pa tudi iz oglasa, ki ga je SDS (Janševa Social demokratska stranka) objavila v Oznanilu (št. 39, 25. avgusta), v katerem nagovarja rojake, naj se strnejo „v enoto, kamenito gmoto“, medtem ko obljublja, da bo Janša Slovenijo rešil komunistov. (Mimogrede; nič ni omenjeno, kako bo to storil, kar seveda bolj diši po neizvedljivih predvolilnih obljubah, ki smo jih tukaj preveč navajeni, kot pa po kakem resnem strankinem programu). A vrnimo se k domnevni „desnici“ SDS. Pred kratkim smo lahko brali, da je SDS postala članica opazovalca Socialistične internacionale. Še več, v Delu z dne 14. septembra sem zasledil izjave g. Janše, v katerih trdi, spričo polnopravnosti, ki jo je SI poverila Združeni Listi (bivši komunisti), da je tudi SDS polnopravna članica, kljub temu da še nima pravice glasovanja. Janša torej ne le da ne zanika socialistične narave SDS, marveč celo brani njeno „čistokrvnost“. In kot je meni znano (pa naj me kdo pouči, če se motim), je socializem bil in je zaenkrat še levica.

Osebnim nimam nikakih predsodkov proti levici ne proti desnici, veseli me, da ljudje izbirajo in volijo slovenski politični prostor. A žalostno bi bilo, če bi glasovali za „levico“, misleč da volijo „desnico“. Recimo torej bobu bob in Socialdemokratski stranki — socializem.

Kar pa se tiče uporabe besedila domobranske koračnice kot med, na katerega SDS lovi glasove, se mi ne zdi le žalostno, marveč tudi krivično. Naši pobiti fantje so se resnično borili proti komunizmu, a še bolj so dali svoja živiljenja v obrambo krščanske vere, za temeljne verske vrednote, ne pa za socializem.

Tone Mizerit

Tako kot Albin Magister v eni zadnjih števil, tako tudi jaz povem še to, da tale dopis ni bil naročen. Nagib zanj je bil popolnoma spontan.

PISMO BRALCEM SVOBODNE SLOVENIJE

Letos konec avgusta sem bil doma v Sloveniji. Zelo so me zanimala vprašanja o našem političnem stanju in kakšne izgleda imajo stranke desnice na pričakovanih parlamentarnih volitvah 10. novembra 1996.

Moje razočaranje je bilo popolno. Govoril sem z uglednimi kulturniki okrog Zaveze, z nekaterimi visokimi uradniki, katerih stranka (SKD) podpira levičarsko vlado, in s preprostimi ljudmi na deželi. Ne izobraženci in ne preprosti ljudje nimajo jasnih pojmov o tem, kaj njihove stranke hočejo doseči na novembrskih volitvah. Med preprostimi ljudmi je popolna zmešnjava.

V politiko desnih strank nimajo nobene zaupanja. Razočaranje nad Peterletom in njegovo stranko je izredno veliko. Mnenja so, da niso nič boljši od levičarjev, da jim je mar le njihova osebna korist. Pripravljeni so se predati levici za majhne protiusluže in podobno. Mnogi so pripravljene voliti Drnovškovo stranko, ki ima vsaj določen program. Mnogi ga niti ne bodo volili, ker ne vidijo poti iz sedanje zmešnjave. Izobraženci so pa že odločeni volili SKD, drugi pa bodo volili SDS, ker vidijo v Janši

edinega na desnici, ki se ne bo udinjal v službo levim strankam.

Bral sem tudi Peterletov slavospev v zadnji številki Svobodne Slovenije 12. septembra 1996. V članku se hvali, kaj so storili v letih po osvoboditvi. V njem pa pozabi, kaj bi on lahko storil, če bi imel le količkaj voditeljskih sposobnosti, da bi združil razdrobljene stranke desnice in tako postavil odločno opozicijo strankam leve. Ta njegov članek je njegov labodji spev.

Prebral sem tudi dve knjigi, ki s svojo zornega kota razčlenjujeta stanje slovenske politike v letih po osamosvojitvi, Ivo Žajdela „Leta velikih prevar“ in izčrpni pregled partijskega opuščanja Slovenije Danila Slivnika „Kučanov klan“. Obe knjigi pregledno prikažeta uspehe levice in naravnost diletantsko obnašanje strank „slovenske pomladi“, ki jih je obetala in smo jih protikomunistični privrženci od njih pričakovali.

Kdo pri Svobodni Sloveniji me more pogovoriti, da bi volil SKD?

Ivan Kukovica, Kanada

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

BRNIK — Na aerodromu Ljubljana so v letošnjem prvem poletju sprejeli in odpravili 8.700 letal, kar je malo več kot v lanskem obdobju. Število potnikov pa se je povečalo za štiri in pol odstotka v primerjavi z lanskim letom.

MURSKA SOBOTA — V okviru natečaja mednarodne banke za pomoč BiH bo Slovenija od 1.800 plemenskih telic zagotovila 350 telic. Za financiranje je banka predstavila precej zahtevne določbe: telice ne smejo biti težje od 550 kg, morajo biti breje vsaj štiri mesece in letna mlečnost vsake mora preseči štiri tisoč litrov mleka; mleko pa mora vsebovati najmanj 3,8 odstotka tolišče in najmanj 33,2 odstotka beljakovin. Večina slovenskih telic bo odšla iz pomurskih hlevov, ki so znani, da imajo izredno kakovostne plemenske živali.

LJUBLJANA — Za letošnje olimpijske igre so prvič prosili za pomoč policiste iz držav, ki so poslale svoje športnike. Tako so med 2.100 policisti iz 54. držav bili tudi trije Slovenci, ki so se najprej pol leta izpopolnjevali v Sloveniji, potem so morali v Atlanti narediti še dva strokovna izpita, nakar so se izkazali kot vodje skupin varnostnikov za nadzor in usmerjanje.

VELIKI KAL — Društvo Človek, ki deluje pod okriljem ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, je odkupilo 1,2 ha velik teren s hišo za terapevsko skupino, v katero bi bili vključeni tisti, ki so uspešno končali program sprejemnega ter dnevne centra in že dalj časa ne uživajo mamil. Temu so se krajani velikega Kala pri Šentvidu pri Stični uprli, češ da ne bodo dovolili, da bi v njihovi okolici „živeli narkomani“. — Slovenski epidemiologi računajo, da je v Sloveniji približno že pet tisoč oseb zasvojenih z mamili, z družinami vred pa prizadetih 25.000 oseb.

MEŽICA — Najstarejša Korošica, Barbara Pustoslemšek, je umrla v 101. letu starosti. Rojena v rudarski družini, je tudi sama delala v rovu. Kljub vsemu je bila zadnjič pri zdravniku leta 1927; imela je dober spomin, brala brez očal in tudi pletla ali kvačkala.

KOPER — Poljska, Avstrija, Madžarska, Češka in delno tudi Hrvaška dobivajo iz Luke Koper avtomobile, ki prihajajo z Japonske in Koreje. Vsak dan odpeljejo po 400 do 500 avtomobilov v katero izmed teh

držav, večinoma z vlakom. Letos nameravajo pretovoriti skozi pristanišče okoli sto dvajset tisoč avtomobilov, če bi izboljšali cestne in železniške povezave, pa bodo lahko prepeljali tudi dvesto tisoč avtomobilov na leto.

LJUBLJANA — Letošnji pridelek pšenice je nekaj nižji od lanskega, vendar je boljše kakovosti, ker vsebuje med 12 in 13,5 odstotka beljakovin, kar je nad povprečjem. Do konca avgusta je bilo odkupljenih skoraj 81 tisoč ton pšenice, kmetje pa so za kilogram pšenice povprečne kakovosti dobili 32,21 tolarja.

CHAMONIX, Francija - Pri vzponu na Mont Blanc je zaradi podhladitve izgubil življenje 28-letni planinec Danilo Šlokar iz Ajdovščine, medtem ko je 25-letnemu Radu Mohoriču uspelo sestopiti in si je zaradi snežne slepote nakopal poškodbo očesne roženice. Nesreči je botrovala sprememba vremena, ki je povzročila smrt še pri drugih plezalnih skupinah, ki so naskakovale najvišjo goro v Evropi. - Približno v istem času se je smrtno ponesrečila 29-letna Irena Turnšek iz Žalca, ko je plezala v steni Aiguille du Midi nad Chamonixom.

PORTOROŽ - Ultramaratonec Martin Strel iz Mokronoga je uspešno preplaval sto kilometrov dolgo pot med rtom Sabbioni pri vходу v Beneško laguno in Portorožem. Najprej se je moral boriti z maestralom, potem z nasprotnimi tokovi, potem s tramontanom, pet kilometrov pred ciljem pa bi skoraj omagal zaradi trenutne slabosti. Tako je razdaljo preplaval v rekordnem času 41 ur, 12 minut in 8 sekund. Sicer pa je pred njim zmozel razdaljo le Jože Tank iz Celja leta 1986, ko je plaval 42 ur.

MIKLAVŽ PRI ORMOŽU - Pred domačo župno cerkvijo sv. Miklavža so odkrili doprski kip nekdanjega mariborskega škofa Ivana Jožefa Tomažiča, ki je bil rojen pred 120 leti. Mariborsko škofijo je vodil med leti 1933 in 1949 in med drugim obnovil mariborsko stolnico, začel graditi bogoslovje pod Kalvarijo in si prizadeval za beatifikacijo svojega prednika Antona M. Šlomška. Kip je izdelal ak. kipar Viktor Gojkovič.

KOPER - Najsodobnejši ameriški rušilec Mitscher si je v treh dneh ogledalo več kot 3.500 ljudi, ki so pokupili čez petsto posebnih kapic in nekaj sto mornariških majic.

Osebnostne novice

Rojstvo: V družini Andreja Petelina in cont. Veronike roj. Žagar se je 29. septembra rodil sinček **Tomaž Damjan**.

Srečnim staršem naše čestitke!

Krsta: V nedeljo, 29. septembra je bila krščena v sanhuški stolnici **Valerija Aleksandra Oblak**, hčerka cont. Feliksa in

Marte roj. Urbančič. Botra sta bila Adrijana Oblak in Damijan Urbančič. Krstil je g. prof. France Bergant.

V soboto, 5. oktobra, je bil krščen v slov. cerkvi Marije Pomagaj **Ignacij Alojzij Mehle**, sin Andreja in Kristine roj. Pérez. Botra sta bila ga. Franciška Pérez roj. Avguštin in g. Lojze Mehle. Krstil je dr. Jure Rode. **Čestitamo!**

Poroka: Poročila sta se Marinka Boh in Marcelo Oscar Zanettini. **Čestitamo!**

Slomškova proslava

Slomšek — Kunčič — Rožman! Trije veliki Slovenci, ki so našli svoje stičišče na šolski proslavi.

Slomšku — mednarodnemu buditelju, zaslužnemu vzgojitelju in vzoru slovenskih učiteljev na čast prirejamo vsako leto proslavo. Tokrat ji je dala svoj pečat šola, ki ponosno nosi ime drugega velikega Slovenca, vodnika zdomcev v najtežjih časih naše polpretekle zgodovine — škofa Rožmana v San Martinu.

Igro Indija Koromandija pa je napisal zdomski ustvarjalec — ljubitelj slovenskega jezika in mladine — Mirko Kunčič, ki je sam o sebi napisal: „...do zadnjega, do zadnjega / po domu hrepenel je...“

V soboto 21. septembra se je zbrala vsa šolska družina pri sv. maši. Daroval jo je delegat Jože Škerbec za žive in rajne učitelje in katehete. V pridigi je otrokom opisal škofa Slomška, predvsem v njegovih srečnih otroških letih.

Po izdatni malici se je ves otroški živ-

MARIBOR - Kakovost zraka naj bi se bistveno zvišala v zadnjih desetih letih. Tako je lani mejna dnevna koncentracija žveplovega dioksida bila presežena le enkrat, medtem ko so pred petimi leti zaradi presežka kar 128-krat razglasili alarm. Pri tem izboljšanju naj bi imela odločilno besedo uporaba ekološko primernejših goriv: zemski plin, kakovostnejši češki premog in nemške brikete.

LJUBLJANA - Hotel Bellevue v Tivoliju je izgubil svoj blesk, ker takorekoč nima lastnika. Zgrajen je bil leta 1909; med vojno so bili v njem nastanjeni italijanski, nemški in končno partizanski štab. Po vojni je bila v njem najprej politična šola, leta 1953 pa so ga odvzeli zakoncema Šterk z nacionalizacijo in vanj namestili srednjo gostinsko šolo. Hotela seveda nihče ni moderniziral in je izgubil kategorijo. Leta 1989 ga je dobilo v last podjetje Gradis, ki ga je nameravalo posodobiti in prodati, pa so se medtem oglasili dediči Šterkovih in vložili zahtevek za denacionalizacijo. Gradis je dalo hotel v najem, vendar dobro deluje le kot restavracija, prenočišč pa je bolj malo. Zaradi denacionalizacijskega postopka, ki se že poldrugo leto ne premakne, ostaja od Hotela Bellevue predvsem "lep razgled" na Ljubljano, ne pa na hotel sam.

LJUBLJANA - V Sloveniji je registriranih skoraj dvesto podjetij, ki delujejo preko komercialnih telefonskih števil (090). Po prvem navalu nanje, ko so bile v večini takomenovane erotične "vroče" linije, je zdaj od 324 števil največ (skoraj polovica) posvečenih napovedovanju prihodnosti in vedeževanju, numerologiji in astrologiji ter različnim oblikam alternativnega zdravljenja po telefonu. Vročih linij je le 44 in so uporabne le v nočnih urah. Zelo številni so tudi raznovrstni razvedrilni telefoni in telefoni za svetovanja ter posredovanja informacij o finančah, računalništvu, turizmu, itd.

žav preselil v dvorano, kjer je France Vitrih čestital učiteljem za njihov dan, otroci pa so jim zapeli tri pesmi: Drežniška, Škrjanček poje in So ptičiče zbrane. Nato pa je prišla težko pričakovana igra.

Že napoved, da bo režija v večjih rokah Maksa Borštnika, je zagotavljala kvalitetno stvaritev. Ni nas razočaral!

Ta poučna Kunčičeva povest, ki otroke nauči spoštovanja staršev, je osvojila publiko. Med družinskih otrok so lepo igrali Luka Bugar, Luka Somoza in Nataša Rupnik. Vsi odrasli so pripomogli k večjemu uspehu. Tako so zelo naravno in prepričljivo igrali Jože in Marta Rupnik v vlogi očeta in matere, kmeta Jože Skale in Marta Jerman, v vlogi postopača Andrej Peršuh, gozdarja Viktor Leber, ter lovca Luka Skale in kralja Marko Škulj. Otrokom pa je gotovo najbolj ostala v spominu prva čarovnica na kotalkah — Cyntija Frontini. Vso zgodbo so popestrili kuharji (Niko Luna, Evgenija Santana, Kristjan Lunder, Ivan Dimnik, Leo Belec, Niko Škulj, Erika Šenk, Sašika Podržaj, Matjaž Peršuh in Maksi Hafner), paži (Matija Belec, Tomaž Leber, Marjan Žerovnik in Andrej Ullua), igrivi palčki (Lučka Kastelic, Danica Petkovšek, Marta Belec, Blaž Truden, Boštjan Skale, Mihaela Podržaj, Lucijana Jarc, Dani Leber, M. Julija Kastelic, Damijan Jerman, Lucijana Dimnik in Matjaž Bidone) in vile (Angelca Miklič, Andreja Boltežar, Nadja Žerovnik, Veronika Ullua, Zofija Kastelic, Amalija Hafner, Ana Rapetti, Monika Mavrič in Tatjana Truden), ki so s petjem in rajanjem pokazali svoje sposobnosti. Tudi vojaki (Andrej Belec, Aleksander Mavrič, Andrej Marolt, Andrej Peršuh, Gašper Potočnik, Martin Jerman in Tomaž Kastelic) so pritegnili pozornost mlade publike.

Zdaj pa naj omenimo še zanimivost lepe scenografije, ki se je pri odprtem in zatemnjenem odru menjavala tako bliskovito, da smo kar strmeli. To je izvrstno izdelal Tonči Pavlič s pomočniki (Tone Podržaj, Magdi Vlaho in Tone Kastelic). Odrske rekvizite je izdelal France Zorec. Da se je igra brezkrbno odvijala, sta poskrbeli šepetalki Saša Golob in Katica Dimnik. Zvok je imel na skrbi Tone Kastelic, luči Damijan Ahlin. Bogate obleke so skrbno pripravili Lučka Smeru Santana, Irena Petkovšek ter starši in igralci sami. Lepe pesmi, ki so poživile igro, sta pripravili Vera Podržaj (besedila) in Lučka Kastelic (glasba).

Ob koncu se je šolski referent Vitrih zahvalil dolgoletni voditeljici šole Katici Dimnik za ves trud ter režiserju Maksu Borštniku, ki že več kot 45 let režira slovenske igre. Temu je Marjan Loboda, predsednik Zedinjene Slovenije, izročil odličje naše osrednje organizacije.

Menim, da bi bil škof Slomšek vesel vseh teh slovenskih otrok in odraslih, ki tako ljubijo materni jezik, da v oddaljeni Argentini igrajo v tekoči slovenščini, čeprav Slovenije še niso videli.

Hvala, Rožmanova šola, za lepo igro in za ves trud, v veselje vseh naših otrok!

Nadi Kopač Grohar

Pozdrav...

Nad. s 3. str.

Kaj vas je nagnilo, da ste nas kot najvišji predstavnik Slovencev na Koroškem obiskali v Argentini?

V funkciji NS sem šele drugo leto in ko sem slišal, da bodo gostovali koroški Slovenci brati Smrtniki v Argentini, sem se takoj odločil, da grem z njimi, ker bi rad spoznal življenje slovenskih rojakov tamkaj, kar je edinstvena priložnost, da ga spoznam na kraju samem. To se je v polni meri obrestovalo. Kar doživljam in vidim tu, kako so Slovenci ohranili svoj jezik in kulturo skozi desetletja, kar je uporabljiv model tudi za nas. Kar me je najbolj srčno oprijelo, je to, kako se imajo pripadniki te skupnosti med seboj radi, kako se spoštujejo. Tega nam še primanjkuje. Od tu bom gotovo odnesel veliko koristnega, kar se da prenesti tudi na koroške razmere. Sodelovanje med koroškimi Slovenci in Slovenci v Argentini je nujno potrebno, kakor bi bilo potrebno na sploh med nami in Slovenci po vsem svetu. Situacija nas vseh je zelo podobna, nikjer ni roznata. Čimbolj se med seboj poznamo in krepimo, tem lažje bo za nas vse.

Kako bi se dalo še tesneje sodelovati z vami?

Ta način, ki ga doživljam prav zdaj, je prvi začetek. To sodelovanje bi moralo biti še tesnejše v izmenjavi učbenikov. Mi imamo zelo dober model glasbene šole, ki bi se verjetno dal prenesti na vaše razmere. Vse kar ima ena ali druga skupina dobrega, bi si morali po najkrajši poti izmenjati in to brez vseh komplikacij po čimbolj direktni in hitri poti, tako da uporabimo povsod, kjer živijo Slovenci, najboljše modele, kar pa nas tepe ali slabi, pa takoj opustiti.

Bi našim rojakom v Argentini radi še kaj povedali?

Zelo sem jim hvaležen, da so nas tako prijateljsko sprejeli. Prišel sem k argentinskim Slovincem in se počutim kot doma, bolje kot med najožjimi sorodniki. Drugo, kar mi je zelo pri srcu in je za nas najbolj dragoceno, je slovenska beseda, ki jo tukaj ohranjate tudi naslednjim rodovom, da ne bodo mlajši rodovi doživeli tega, kar se na Koroškem že očita prednikom: Zakaj nam te lepote niste posredovali!

Najlepša hvala, gospod predsednik!

Pogovarjal se je Tine Debeljak

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

ULUVAZTUR **TATA**
Tel. 441-1264 / 1265
Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
LEGAJO N° 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan - od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148
dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboča - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12.-

OBVESTILA

SOBOTA, 12. oktobra:

Misijonska prireditev v Slovenski hiši. Ob 18. uri sv. maša, nato pa program.

Koncert kvarteta bratov Smrtnik in instrumentalnega tria Korenika ob 20. uri v San Martinu.

NEDELJA, 13. oktobra:

Obletnica Našega doma v San Justo s celodnevним programom.

ČETRTEK, 17. oktobra:

Sestanek Sanmartinske Zveze žena mati.

SOBOTA, 19. oktobra:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

SKA: dr. Tone Prešern bo govoril o komunikativnosti argentinskega rocka v Slovenski hiši

NEDELJA, 20. oktobra:

Materinska proslava po maši na Pristavi, nato družinsko kosilo.

SOBOTA, 26. oktobra:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

SREDA, 6. novembra:

Redni sestanek ZSMŽ, združen z občnim zborom.

SOBOTA, 9. novembra:

Sklepna seja profesorjev Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši.

SOBOTA, 16. novembra:

Zaključna prireditev Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši.

NEDELJA, 17. novembra:

Mladinski izlet v Colonia - Urugvaj.

NOVA USLUGA SLOGE!

Sedaj vam lahko pod posebno ugodnimi pogoji ponudimo svetovno znano kreditno kartico

MASTERCARD — CARTA SLOGA

Člani, ki imate v navadni hranilni vlogi vsaj \$ 200.- boste v teh dneh dobili po pošti prijavnico. Izpolnite jo in pridite z njo v našo pisarno, Bme. Mitre 97, Ramos Mejía v uradnih urah, kjer vas bo že čakala kartica MASTERCARD — CARTA SLOGA na vaše ime!

SLOGA DA VEČ, V SLOGI JE MOČ!

Slovenska kulturna akcija

dr. Tone Prešern

Komunikativnost argentinske Rock glasbe

— predavanje v španščini

Sobota, 18. oktobra, ob 20. uri v Slovenski hiši.

MISIJONSKA PRIREDITEV 1996

Slovenska hiša, R. Falcón 4158, 12. oktobra 1996

- v cerkvi Marije Pomagaj: ob 18. uri sveta maša, pridiga g. F. Pavlič CM
- v dvorani po maši nam bo spregovorila v kasteljanščini s. **Gabrijela Berčič**, ki deluje v Formosi med Indijanci
- sledi ogled videa o njenem delu

Sodelujejo: otroški, mladinski, mešani pevski zbor ter mladina iz Slovenske vasi.

SI KRŠČEN? ČE SI, POTEM TI JE ZAUPANO, DA NADALJUJEŠ JEZUSOVO POSLANSTVO! PRIČAKUJEM TE NA PRIREDITVI. MOGOČE SE BO V TEBI ZBUDILA ŽELJA POMAGATI MISIJONARKAM, MISIJONARJEM, LAHKO PA SE BOŠ VPRAŠAL: ZAKAJ PA TUDI SAM NE BI ŠEL V MISIJONE...

Vidiva se torej na prireditvi!

17. novembra bo

mladinski izlet v Colonia - Urugvaj

Prijavi se pri krajevnem delegatu

Centralni odbor SDO-SFZ

Iščem žensko srednje starosti, da bi z ljubeznijo stalno skrbela za deklico, prizadeto na možganih, v dobrem družinskem okolju.

Plača bo zadovoljiva.

Pošljite odgovore s krajšimi osebnimi referencami in številko telefona na:

CC. 263 - Suc. 12 B - (1412) Capital Federal

„DOBIL SEM SVOJ DOM NA TUJEM“ - F. Balantič

40. OBLETNICA NAŠEGA DOMA

V NEDELJO, 13. OKTOBRA

DOPOLDAN

08.00 Koncelebrirana sv. maša

09.15 Dviganje zastav

09.30 Blagoslovitev novoražnja

Akademija v spodnjih prostorih ter skupni zajtrk

11.00 Otvoritev fotografske razstave:

„ŽIVLJENJE DOMA V SLIKAH OB 40. OBLETNICI“

13.00 Kosilo in športna tekmovanja

POPOLDAN

17.30 Pozdravne besede predsednika Našega doma

g. Janeza Albrehta. Slavnostni govor tajnika Krščanske

kulturne zveze iz Celovca g. Nužeja Tolmajerja

Sledi nastop gostov s Koroške:

• BRATJE SMRTNIK iz Železne Kaple,

• ANSAMBEL KORENIKA Iz Šmihela pri Pliberku,

• ter recitatorji in Mladinski pevski zbor San Justo.

ZA PROSTO ZABAVO POSKRBLJENO. VSI LEPO VABLJENI!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407)-BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824

Registro Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

NOVICE S KOROŠKE

MOHORJEVA DRUŽBA je v trgovskem centru v Vetrinju odprla nove tiskarske prostore. Za preselitev so se odločili ker je v hiši sredi Celovca postalo pretesno. V tiskarno so v zadnjih treh letih vložili devet milijonov šilingov. V njej tiskajo Nedeljo, Naš tednik, Družino in dom. Celovski zvon in seveda knjige Mohorjeve družbe. V tiskarni je zaposlenih dvajset oseb, v celotni celovski Mohorjevi pa več kot šestdeset oseb.

LJUBLJANA - Pivovarni Union in Ljubljana držita v svojih rokah kar 95 odstotkov popitega piva na Slovenskem. Tri odstotke ima mariborski Talis, ostala dva pa pripadajo tujim pivom (med njimi sta najbolj priljubljena avstrijski Gösser in mehikijski Corona). Povprečno se popije v Sloveniji 93 litrov piva na leto in na prebivalca. Nemčiji je povprečje 140 litrov (na Bavarskem samem 209!), v Avstriji 121, v Italiji pa le 21.